

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Richardi Arsdekin Soc. Jesu Sac. Theol. Professoris Theologia Tripartita Universa

Complectens nunc Bibliothecam perfectam Viri Ecclesiastici, ordine
sequenti

Controversiae Heterodoxae Ac Scholasticae - Cum speciali Notitia rerum
Modernarum, & Chronologia totius Monarchiae Sacrae, & Saecularis,
Pontificum, Conciliorum &c. Haeresum omnium, ac Propositionum
damnatarum Mundi Sex Aetatum ...

Archdekin, Richard

Dilingae, 1687

Specimen Prophetiae S. Malachiae Archiepiscopi Armacani in Hib. de
Successione futura singulorum Pontificum usque ad finem mundi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38447

SPECIMEN PROPHETIÆ
S. MALACHIÆ
ARCHIEPISCOPI ARMAGANI
DE SUCCESSIONE FUTURA
SINGVLORVM PONTIFICVM AD FINEM MVNDI.

Fuit hic S. Malachias Archiepiscopus Armaganus & Primas Hiberniæ, discipulus S. Bernardi, cujus hic vitam conscripsit. Inter alia admiranda extat apud authores probatos vulgata S. Malachiæ Prophetia, quâ exprimitur unico Lemmate sive sententiâ congruente de singulis Pontificibus successuris, à tempore S. Malachiæ ulque ad extremum mundi iudicium. Quoniam verò, præter institutum nostrum, prolixum foret hic omnes ab initio adducere, tantum de postremi ferè sæculi Pontificibus usque ad finem specimen aliquod exhibemus. Tota autem series hujus Prophetiæ, præter alios, reperitur apud Arnoldum Wion lib. 2. Ligni vitæ cap. 40. pag. 307. Vixit S. Malachias anno 1158. adeoque centum & amplius annis ante institutum ordinem Minoritarum: adverte tamen in sequenti Sixto IV. sub initium ferè Sæculi 16. à quo hic inchoamus, quàm proprium de illo Lemma appofuerit, quia assumptus est ex ordine Minoritarum, & piscatoris filius fuit, paulò ante initium sæculi decimi sexti.

Piscator Minorita. SIXTUS IV. *Piscatoris filius & Minorita Franciscanus.*

Præcurfor Sicilia. INNOCENTIUS VIII. *Qui vocabatur Joannes Baptista, & vixit in curia Alphonsi Regis Sicilia.*

Bos Albanus in portu. ALEXANDER VI. *Episcopus Cardinalis Albanus & Portuensis, cujus insignia Bos.*

De parvo homine. PIUS III. *Senensis familia Piccolominea, quod parvum hominem importat.*

Fructus Jovis juvabit. JULIUS II. *Ligur, ejus insignia quercus Jovis Arbor.*

De craticula Politiana. LEQ. X. *Filius Laurentii Medices, & scholaris Angeli Politiani.*

Leo Florentius. ADRIANUS VI. *Florentis filius, ejus insignia Leo.*

Flos Pilei ægri. CLEMENS VII. *Florentinus de Domo Medicea, ejus insignia Pila & Lilia.*

Hiacinthus medicorum. PAULUS III. *Farnesius, qui Lilia pro insignibus gestat, Cardinalis fuit SS. Cosmi & Damiani Medicorum.*

De corona montana. JULIUS III. *Antea vocatus Joannes Maria de Monte.*

Fruentum floccidum. MARCELLUS II. *Cujus insignia cervus & frumentum, ideo floccidum quod paucis tempore vixit in Papatu.*

De fide Petri. PAULUS IV. *Antea vocatus Petrus Caraffa.*

Esculapii Pharmacum. PIUS IV. *Antea dictus Joannes Angelus Medices.*

Angelus nemorosus. PIUS V. *Michael vocatus in oppido Boschi.*

Medium corpus pilarum. GREGORIUS XIII. *Cujus insignia medius draco, Cardinalis creatus à Pio IV. qui pila in armis gestabat.*

Axis in medietate signi. SIXTUS V. *Qui axem in medio Leonis in armis gestat.*

De rore cæli. URBANUS VII. *Qui fuit Archiepiscopus Rossanensis in Calabria ubi manna colligitur.*

De antiquitate orbis. GREGORIUS XIV. *Utroque Parente antiquissima Familia, ipse antiquitatum urbis restaurator.*

Pia civitas in bello. INNOCENTIUS IX. *Nemo huc usque explicavit.*

Crux Romulea. CLEMENS VIII. *Cujus insigne Trabs argentea tribus segmentis interstincta ad modum crucis Pontificis Romani.*

Undosus vir. LEO XI. *Paralyti obnoxius.*

Gens perverfa. PAULUS V. *Nemo explicavit.*

In tribulatione pacis. GREGORIUS XV. *Sub quo Imperium maxime turbatum nunquam huc usque restitavit.*

Lilium & Rosa. URBANUS VIII. *Florentinus, cui urbi Lilium pro insigni, ipsi vero tres Rosæ amicissima Artes. Caterum respici ab Ollavo videtur Urbanus IV. Cujus insignia Lilium & Rosa.*

Jucunditas Crucis. INNOCENTIUS X. *Cujus insignia Columba suavem pacis Olivâ gestans electus Festo S. Crucis.*

Montium custos. ALEXANDER VII. *Cujus insignia montes quibus sidus cæleste velut oculus vigili & custos, supereminet.*

Sidus olorum. CLEMENS IX. *Dicitur in cubiculi ipsius fornice pictus Olor cum Cruce in pedore.*

De flumine magno. CLEMENS X. *Explicatum non reperit.*

Bellua infatiabilis. INNOCENTIUS XI.

PONTIFICVM QVI SEQVENTVR SYMBOla EIVSDEM
S. MALACHIE.

Pœnitentia gloriosa.
Rastrum in porta.
Flores circumdat.
De bona Religione.
Miles in bello.
Columna Excelsa.
Animal rurale.
Rosa Umbria.
Urfus velox.
Fides intrepida.

Peregrinus Apostolicus.
Aquila rapax.
Canis & Coluber.
Vir Religiosus.
De balucis Æthiopia.
Cruce de cruce.
Lumen in Cælo.
Ignis ardens.
Religio depopulata.
Fides intrepida.

Pastor Angelicus.
Pastor & Nauta.
Flos Florum.
De medietate Luna.
De labore Solis.
Gloria Olivæ.

In persecutione extrema S. R. E. Sedebit Petrus Romanus qui pascet oves in multis tribulationibus, quibus transactis Civitas septecollis diruetur, & Judex tremendus judicabit populum suum. Finis.

Quæ ad Pontifices pro explicatione sunt adjecta, non sunt ipsius S. Malachie, sed R. P. F. Alphonsi Giaconis Ordinis Prædicatorum hujus Prophetiæ interpretis, usque ad GREGORIUM XIV. Cætera ex Wion.

QUESTIONES RELIQUÆ

De Conciliis Generalibus, ac Particularibus, cum
varia eorum notitia.

§. I.

Spektantia ad convocacionem, normam, ac potestatem Concilii generalis.

Cum de Conciliis, eorumque potestate pleraque Theologo necessaria hæcenus tradiderimus, operæ pretium erit alia hic adjungere, quæ ad uberiorem eorum notitiam non tantum in Controversiis fidei, sed etiam in Theologicis, ac Canonicis resolutionibus ulum frequentissimum habere solent. Suppositis ergo assertionibus quas hæcenus stabilivimus.

Dico ulterius primò; Ad Concilium generale legitimum requiritur imprimis, ut à Romano Pontifice, vel eum ejus assensu convocetur, aut saltem ab ipso ejus convocario rata habeatur.

Quia si Christus in terra conspicuus suam Ecclesiam per se gubernaret, haud dubiè ad illum spectaret Concilia generalia convocare. Ergo Christo in cælum recepto munus illud ad legitimum illum in terris Vicarium pertinere debet, non verò ad Imperatores, aut magistratus sæculares, uti contendunt hæretici. Unde factum ut Concilia ab his absque Pontificis consensu coacta, hæcenus in Ecclesia pro illegitimis habita fuerint, nisi postea subsecuta sit Pontificis approbatio.

Secundò requiritur, ut per se, vel suos Legatos Pontifex Concilio præsideat, vel accedente ejus approbatione hic defectus postea suppleatur, uti in Synodo generali 2. & 5. factum constat.

Tertiò, necesse est ut convocentur ex orbe Christiano quantum fieri potest omnes Episcopi, sic ut nullus ex Episcopis, qui diocesim habet, positivè excludatur, nisi per excommunicationem ab Ecclesia segregatus fuerit. Sufficit autem absolute ad integritatem Concilii, ut saltem ex potioribus orbis Christiani partibus Episcopi aliqui adveniant, qui possunt ex Pontificis assensu cæterorum vices, & vota supplere; uti docet Suar. hic disp. 11. Sect. 2. n. 7.

Obtinuit etiam consuetudo, ut advocentur Cardinales, Generales Ordinum, ac nonnulli Abbates, qui omnes cum Episcopis exercent munus Judicis, & suffragium habent decisivum, ideoque cum illis signant, *Definiens subscripsi*. Alii verò Theologi qui advocantur ut consultores, tantum signant, *Consentiens subscripsi*. Adfunt etiam plerumque Imperatores, Reges, auc

eorum Legati, tantum ut testes, & Concilii defensores: his positus.

Dico Secundò, ab omni erroris periculo immunes sunt definitiones Concilii generalis absente etiam Pontifice conceptæ, si postea à Pontifice approbatæ fuerint. Quæ doctrina ad Concilia etiam particularia extenditur, & inter Catholicos pro certa habetur.

Probatur primò, Quia approbatio Pontificia, de rebus à Concilio eo absentes decisæ, æquivaler Pontificiæ definitioni. Atqui hæcenus ostendimus Pontificias definitiones nulli errori obnoxias esse. Certa igitur est sequela.

Probatur 2. Quia Concilium generale cum Pontifice sic approbante definens repræsentat totam Ecclesiam; hæc autem, dum Dei nomine loquitur, & aliquid definit, errare non potest. Idque confirmatur ex eo quod Concilii Nicæni I. decretum à S. Cyrillo *lib. 1. de Trinit.* vocetur Sanctissimum & divinum oraculum: & S. Gregorius *cap. 1. Epist. 24.* Dicit se quatuor Concilia generalia, quæ ipsum præcesserunt, suscipere ac venerari sicut quatuor Dei Evangelia.

Dico tertiò, Concilium generale in suis definitionibus errare non potest, si neque Patres Concilii Legatis Pontificis repugnent, neque ipsi Legati contradicant mandato & instructioni quam à Pontifice privatim acceperunt.

Nonnulli sunt Doctores Catholici qui hanc assertionem pro certa non admittunt, nisi Pontifex per se rem prius definiat. Bellarminus tamen *libro 2. de Concil.* dicit assertionem nostram videri certam: & Suar. hic *disp. 5. Sect. 7. n. 10.* certam censet, & inter Authores communem. Ratio est, quia hic concurrat totum quod requiritur ad Ecclesiam Dei nomine definientem; nempe universalis Concilii definitio, simul cum instructione, assensu & mandato Pontificis ut res summâ potestate decernatur, quæ videtur positivè Pontificis approbationi æquivalere. Ergo nihil hic desideratur, quo minus Deus per totam Ecclesiam hoc modo legitime congregatam & consentientem loqui censeatur. Dico, *per totam Ecclesiam*, quia definitio Concilii particularis, cum tali Legatorum instructione, non debet necessariò censeri ab omni erroris periculo immunis, cum Concilium particulare universam Ecclesiam non repræsentet.

Dico quartò, Concilium generale congregatum absque autoritate Pontificis indubitati, potest in errorem prolabi. Certa est ex prædictis hæc conclusio.

Et pro-

Arde
kin

Theo
logia

P. IV
25